

Pécsi Ítéltábla

Mf.I.30.054/2024/7/I.szám

A felperes:

felperes1 (cím1.)

A felperes képviselője:

Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Név ügyvéd; cím2.)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Ügyvédi Iroda1 (ügyintéző: Név1 ügyvéd; cím4)

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes 12. sorszám alatt

A per tárgya:

szabadságmegváltás

Az elsőfokú bíróság:

Zalaegerszegi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

11.M.70.034/2024/11.szám

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – az ügy érdemét nem érintve – helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára az esedékesség napjáig 39.600 (harminckilencezer-hatszáz) forint meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket. A fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adószámát közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2022. november 24. napjától állt munkaviszonyban az alperes cégnél gépkocsivezető munkakörben,

munkaviszonya a 2023. szeptember 11. napján kelt munkavállalói felmondással szűnt meg. 2023. évre arányosan 24 nap szabadság illette meg, amelyből 4 napot vett ki. A munkáltató elmulasztotta a munkaviszony megszűnésekor a további 20 nap szabadság pénzbeli egyenértékének, 495.238 forintnak a megfizetését.

- [2] A felperes pontosított keresetében 495.238 forint szabadságmegváltás és ennek késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.
- [3] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult. Előadása szerint a szabadság kiadásának gyakorlata a munkavállalóval kötött megállapodás alapján az volt, hogy utólag, a menetlevelek megtekintését követően szabadságnak nyilvánította a munkával nem töltött napokat és azokra szabadságot adott ki. A követelést összegében nem vitatta.
- [4] Az elsőfokú bíróság a módosított keresettel egyezően kötelezte az alperest 495.238 forint szabadságmegváltás és ennek 2023. október 14. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint 49.998 forint perköltség megfizetésére. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 115. § (1) bekezdése alapján a felperesnek 2023. évre 24 nap szabadság járt. Az Mt. 122. § (4) bekezdése szerint a szabadság kiadásának időpontját a szabadság megkezdése előtt 15 nappal közölni kell a munkavállalóval, amely kötelezettségének az alperes nem tett eleget. Az alperes ügyvezetőjének nyilatkozata alapján megállapította, hogy a szabadságot utólag adta ki a munkáltató, amely tényről tanú tanúvallomása is megerősített. Az alperes által idézni kért Név2 könyvelő tanú a szabadság kiadásáról információval nem rendelkezett, arra rálátása nem volt. E bizonyítékok alapján az utólag módosított bérjegyzékeket figyelembe venni nem lehetett. Utalt arra, hogy az lett volna a jogszerű eljárás a munkáltató részéről, amennyiben nem tudja ellátni a felperest munkafeladattal, hogy az állásidő szabályai szerint alpbért fizet a részére, de a munkavégzésből kieső időszakot visszamenőlegesen nem lehetett jogszerűen szabadsággá nyilvánítani.
- [5] E határozattal szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kizárólag annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp). 381. §-a alapján.
- [6] Lényeges eljárási szabálysértésként a Pp. 1. § (1) bekezdésében, illetve a Pp. 267. §-ában [helyesen 279.§ (1) bekezdésében] és a Pp. 340. § (5) bekezdésében [helyesen 346.§ (5) bekezdésében] foglaltak figyelmen kívül hagyását jelölte meg. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vette valamennyi bizonyítékot figyelembe és nem is értékelte azokat, a bizonyítást nem teljeskörűen folytatta le. Név2 tanú meghallgatására csak részben került sor, tanú tanútól a nyilatkozattételi lehetőséget megvonta, utóbbi tanú így a munkáltató és a munkavállaló közötti egyeztetésekről, a szabadságok nyilvántartására vonatkozó tudomásáról nem tudott beszámolni. Jogszabálysértően mellőzte az elsőfokú bíróság a munkáltató módosított bérjegyzékeinek bizonyítékként való értékelését, holott tanú tanú logikus választ adott a bérjegyzékek javításának szükségességére.
- [7] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az anyagi pervezetési kötelezettségét megsértve nem adott kellő tájékoztatást az alperes anyagi és eljárásjogi lehetőségéről, jogairól. Hivatkozott továbbá az alperes a kereseten való túlterjeszkedésre [Pp. 342. § (1) bekezdés], amit az állásidőre vonatkozó szabályok alkalmazásában látott. Jogi következtetése szerint ezek az eljárási szabálysértések az ügy érdemi eldöntésére kihatottak, ami miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése indokolt a Pp. 381. § alapján.
- [8] A per másodfokú tárgyalásán a fellebbezését azzal egészítette ki, hogy a felperes igényének összegét is vitatja. Indítványozta a másodfokú tárgyaláson az alperes meghatalmazott

alkalmazottaként megjelent tanúl tanúkenti meghallgatását a szabadságmegváltással összefüggő megállapodásra vonatkozóan, amelynek teljesítése esetére kérte az elsőfokú ítéletet megváltoztatni és a keresetet elutasítani.

- [9] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú határozat helybenhagyására irányult, lényegében helyes indokai alapján.
- [10] A fellebbezés nem alapos.
- [11] Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a fellebbezésnek a Pp. 371. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a bíróság döntésére irányuló határozott kérelmet kell tartalmaznia – feltételtől függő, eshetőleges fellebbezési kérelem a Pp. alapján nem terjeszthető elő. Az alperes ezzel szemben a fellebbezési tárgyaláson eshetőleges kérelmet terjesztett elő, amikor az elsőfokú ítélet megváltoztatását kizárólag arra az esetre kérte, ha a másodfokú bíróság tanúként hallgatja meg tanúl alkalmazottat. Ezért a másodfokú bíróság az eshetőleges kérelmet figyelmen kívül hagyta, amellet, hogy tanúl ismételt tanúkenti meghallgatására sem látott indokot.
- [12] Az alperesnek a másodfokú tárgyaláson volt továbbá egy tartalmában a Pp. 7. § (1) bekezdés 4. a) pontja értelmében ellenkérelem-változtatásnak minősülő bejelentése, amely szerint vitatja a felperes követelésének összegét is. A másodfokú bíróság egyrészt rámutat arra, hogy az elsőfokú eljárásban az alperes törvényes képviselője ezzel ellentétes nyilatkozatot tett (M.70-034/2024/11. számú jegyzőkönyv), és az igény összegszerű elismerésére utalt az elsőfokú ítélet indokolása is. Másrészt a követelés összegének vitatása a másodfokú eljárásban olyan új tényállításon alapuló ellenkérelem-változtatás, amely a Pp. 373. § (1)-(3) bekezdéseibe ütközik, ezért azt a másodfokú bíróság végzéssel elutasította.
- [13] Ami az alperes másodfokú eljárásban vizsgálható, határidőben előterjesztett határozott fellebbezési kérelmét illeti, amely az elsőfokú ítélet lényeges eljárási szabálysértés miatti hatályon kívül helyezésére irányult, a másodfokú bíróság az alábbiak miatt nem találta teljesíthetőnek.
- [14] A Pp. 381.§-a alapján történő hatályon kívül helyezésnek három konjunktív feltétel fennállása esetén akkor van helye, ha az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése az ügy érdemi eldöntésére kihatott, és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges vagy nem észszerű. A másodfokú bíróság a Pp. 370. § (1) bekezdése által meghatározott keretek között, a Pp. 369. § (1) bekezdése szerinti felülbírálati jogkörében eljárva megállapította, hogy a hatályon kívül helyezés fentiek szerint feltételei nem állnak fenn.
- [15] A Pp. fellebbezésben felhívott 1. § (1) bekezdése a törvény hatályára tartalmaz rendelkezést. Az elsőfokú bíróság eljárásában a Pp. szabályait alkalmazta, az alperes számára eljárási jogainak gyakorlását maradéktalanul biztosította, és nem követett el eljárási hibát tanúl és Név2 tanúk meghallgatása során sem. Az alperes által meghallgatni indítványozott tanúkat megidézte és meghallgatta, majd a tárgyaláson jelen lévők, a felperes jogi képviselője és az alperes törvényes képviselője részére lehetőséget biztosított a kérdéseik feltevésére a tanúkhöz, illetőleg az elhangzottakra esetleges észrevételeik megtételére a Pp. 295. §-a szerint. Így az alperesnek az az állítása, hogy a bíróság tanúl és Név2 tanúkat nem teljeskörűen hallgatta meg, nem megalapozott, ezt cáfolja az elsőfokú bíróság által M.70.034/2024/11. szám alatt felvett jegyzőkönyv tartalma.
- [16] Az elsőfokú bíróság ítéletét e tanúk vallomására is alapította, és a bizonyítás eredményének a Pp. 279. § (1) bekezdése szerinti mérlegelése keretében értékelte azokat az okirati bizonyítékokat, így a bérjegyzékeket is, amelyre az alperes hivatkozott. Azt a következtetést is megindokolta, hogy a munkáltató által utólag módosított bérjegyzékeknek az eredeti, a felperes rendelkezésére bocsátott bérjegyzékek tartalmával szemben miért nem tulajdonított hitelt érdemlő bizonyító erőt. A munkáltató részéről a Pp. 522. § (1) bekezdés c) pontja

alapján fennálló bizonyítási érdekre utalva okszerűen vont le azt a következtetést, hogy az alperes nem igazolta azt az állítását, mely szerint a felperesnek 2023. évben, a munkaviszony megszűnéséig járó valamennyi szabadságát jogszerűen kiadta.

- [17] Az elsőfokú bíróság az ezzel kapcsolatos jogi álláspontja keretében, ennek alátámasztásaként tett megállapításokat a szabadságkiadás Mt.-beli, eltérést nem engedő kógens szabályai [Mt. 122. § (1), (2) és (4) bekezdése, illetve 125. §-a] kapcsán a munkáltató ezzel ellentétes, ezért nem elfogadható, azaz jogellenes gyakorlatára utalva. Ez az érdemi döntés korlátaira vonatkozó, a Pp. 342. § (1) és (3) bekezdésében írt szabályokkal nem ütközik, különös figyelemmel arra, hogy az alperes maga védekezett a keresettel szembeni érdemi ellenkérelmében azzal, hogy azért nem tartozik szabadságmegváltás címén a felperesnek, mert az adott hónapban nem munkával töltött napokat utólag kiadott szabadságnak számolta el a munkavállaló részére. Ez pedig okszerűen vont maga után az alperes elsőfokú bíróság által helytelennek tartott gyakorlatának jogi minősítését.
- [18] Az anyagi pervezetés esetleges hiányossága miatt (amit az alperes fellebbezésében egyebekben nem is konkretizált) az elsőfokú ítélet Pp. 381.§-a szerinti hatályon kívül helyezését a törvény kizárja, indokolt esetben a másodfokú bíróság anyagi jogi felülbírálatának keretében [Pp. 369. § (4) bekezdés] a Pp. 384.§-a alkalmazásának lehet helye.
- [19] A másodfokú bíróság tehát a Pp. 381. §-a alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére nem látott indokot. Ezért azt az ügy érdemét nem érintve a Pp. 382. §-a alapján helybenhagyta.
- [20] A fellebbezés nem volt eredményes, így a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében az alperes viseli a saját költségeit. A felperes a másodfokú eljárásban felmerült költségigényét nem számította fel a Pp. 81. §-ának megfelelően, ezért annak összegét a másodfokú bíróság a Pp. 82.§ (3) bekezdése alapján megállapítani nem tudta, és nem kötelezte a pervesztes alperest a megfizetésére.
- [21] Az alperes köteles megfizetni az államnak a per tárgyi költségfeljegyzési jogos volta folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a Pp. 102. § (1) bekezdése szerint.

Pécs, 2025. január 28.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Vogyicska Petra s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró